

Mais võidakse märgata jaapanlaste uut aktsiooni Põhja-Hiinas oma seisukohtade kõvendamiseks. Kui Nankingi valitsus ei reageeri sellele küllalt energiliselt, deklareerib Kanton provintsi valitsus, et Nankingi valitsus on Hiina suhtes äraandlik ja müüb seda jaapanlastele. Kanton nõuab seepärast diplomaatiliste suhete lõpetamist Jaapaniga ja rühib oma vägedega, marssal Tšeng-Tši-Fong'iga eesotsas, Nankingi vastu. Seisab ees niihästi sõjahädaoht Jaapaniga, kui ka kodu-sõja hädaoht Hiina oma võimumeeste vahel. Kanton provintsi tegelik jõud osutub aga nõrgemaks ta kavatsustest ja marssal Tšeng-Tši-Fong peab peagi kapitu-leeruma. Seda olukorda kasutab Jaapan oma seisukoh-tade kõvendamiseks Põhja-Hiinas, püüdes võita ka Nan-kingivalitsuse juhti Tšiang-Khai-šek'i kommunismivas-tasele võitlusele, milleks Jaapani valitsusel on käimas läbirääkimised Saksa valitsusega. Kui rahulised läbi-rääkimised Tšiang-Khai-šekiga ei õnnestu, püüab Jaa-pan avaldada Hiinale sõjaväelist survet, mis aga ühen-dab hiinlaste ühistunnet, nii et jaapanlaste alustatud aktsioon lõpeb. Et Hiinas ei ole kaugeltki kõik veel korras ja Nankingi valitsusel ei ole küllaldaselt auto-riteeti kõigis Hiina provintsidest, tõendab seegi koomi-line vahejuhtum detsembrikuus, kus marssal Tšang-Hsüe-liang hoidis Tšiang-Khai-šek'i kaks nädalat van-gis ja lõpuks andis enda vangi.

Hiina on nagu ennegi malelauaks Jaapani ja Nõu-kogude Vene imperialistlikule poliitikale, milles Hiina keskvalitsusel on raske hoida iseseisvat poliitilist joont. Saksa-Jaapani kommunismivastane kokkulepe annab pildile Kaug-Idas erilise ilme, sest selles võib näha Nõukogude Vene pihtide vahele võtmist kahest küljest — Euroopast ja Aasiast.